

se, at der fra Forhørsdommerens Side er gjort denne Mand nogen som helst Uret. Det er rigtigt, at han er bleven frifunden ved Overretten, men deri ligger ingenlunde, at Forhørsdommeren har handlet ilde med ham, eller at Forhørsdommeren er gaaet uretfærdigt frem imod ham. Det udelukker nemlig ingenlunde, at Forholdet kunde stille sig saaledes, at der var en velbegrundet Mistanke imod ham. Det er ogsaa den Opfattelse, jeg er kommen til ved at gaa Sagen nøje igennem. At han ikke er sat under Tiltale for Brandstiftelse, viser i og for sig slet ikke noget, det viser i alt Fald kun det, at der ikke ved Undersøgelsen er fremkommet saadanne Beviser, at Aktionsmyndigheden har tænkt sig, at han vilde kunne blive dømt derfor. Det maa nemlig i denne Forbindelse erindres, at Forholdet ingenlunde er det, at enhver, der har været arresteret, og som bliver frifunden, dermed er berettiget til at faa Erstatning. Forholdet er kun det, at den, der maa antages at have været uskyldig i den Forbrydelse, han er sigtet for, er berettiget til at faa Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest. Saaledes er Loven, og det er det, vi maa holde os til.

Jeg skal altsaa om denne Sag sige: Jeg har allerede undersøgt den og undersøgt den meget nøje. Naar nu Udvalget foreslaar at henvise Sagen til min Undersøgelse, har jeg i og for sig ikke noget imod at tage denne Undersøgelse op igen, men kun paa en vis bestemt Betingelse. Det siges nemlig i Andragendet, at Andrageren gør opmærksom paa, at der kan tilvebringes ny Oplysninger, der vilde bestyrke hans Uskyldighed. Disse ny Oplysninger, han paaberaaber sig vilde kunne tilvebringes, har jeg selvfølgelig ikke kunnet undersøge, da de ikke have foreligget for mig. Hvis derfor Andrageren fremkommer med Angivende om, hvilke bestemte ny Momenter det er, han mener vilde være i Stand til at bestyrke hans Uskyldighed, skal jeg meget gerne tage Sagen op til fornyet Undersøgelse af disse Momenter og til fornyet Overvejelse i det hele, hvis jeg derved skulde komme til det Resultat, at der kunde gøres noget for denne Mand. Men lige saa sikkert maa mine Udtalelser forstaas saaledes, at for saa vidt der ikke fra ham fremkommer en Angivelse af bestemte ny Momenter, der skulde kunne føre til et andet Resultat, vil jeg selvfølgelig ikke kunne optage Sagen til fornyet Undersøgelse. Det er noget, der er ret almindeligt, at Folk, hvis Sag har været undersøgt en hel Række Gange,

forlange en ny Undersøgelse, idet de ganske i Almindelighed sige, at de ville kunne fremskaffe en Række af ny Oplysninger. Men jeg mener, at det er berettiget i saadanne Tilfælde at forlange at faa opgivet af den paagældende, hvad disse ny Oplysninger skulde gaa ud paa, for at man deraf kan se, om det er Oplysninger, der virkelig vilde kunne antages at medføre noget nyt Resultat, eller om det i Virkeligheden er noget, der allerede tidligere har været taget med i Betragtning ved Sagens Overvejelse.

Frandsen: Naar jeg har bedt om Ordet ved Andragendernes Behandling, er det for at omtale den sidste Sag, som den højtærede Minister kom ind paa. Jeg vil da først bringe Finansudvalget min Tak for, at det har henvist dette Andragende til den højtærede Justitsministers Undersøgelse, og jeg kan hertil føje en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han alt har underkastet Andragendet en Undersøgelse. Vi hørte imidlertid nu i det Svar, som den højtærede Minister gav, at han kun vil optage Sagen til fornyet Undersøgelse paa Betingelse af, at der fremskaffes ny Oplysninger fra den paagældende. Jeg gør mig ikke Haab om ved de Udtalelser, jeg agter at fremkomme med, at forandre den højtærede Ministers Anskuelse, efter at han i Øjeblikket saa bestemt har udtalt sig, men jeg haaber, at det maa lykkes den gamle Mand at fremskaffe de Oplysninger, som muligvis kunne føre til, at hans Sag bliver optagen til fornyet Undersøgelse.

Jeg kan underskrive, hvad den ærede Ordfører før udtalte, og jeg kan navnlig understrege, at det, som denne gamle Mand sætter al sin Kraft ind paa, er at faa Spørgsmaalet optaget paa ny for om muligt derved at faa Erstatning for den Tort, han har lidt. Han blev ved Underretten dømt til flere Maaneders simpelt Fængsel. Grunden til, at han fik denne Dom, var, at der under Forhørene fremkom Sigtelser mod ham for falsk Forklaring for Retten, men det siger sig selv, at en 80aarig Mand, hvis Aandsevner ere svækkede, i et Forhør let kan indvikle sig i forskellige urigtige Udtalelser, og det siger sig selv, at denne gamle Mand og hans Kone under en saadan Arrestation let kunne komme til at udtale forskellige Anskuelse. I Virkeligheden er det heller ikke det, det drejer sig om, thi Manden blev jo pure frikendt for Overretten. Efter denne Frifindelsesdom anlagde Manden Sag ved Over-